

SZÜLETÉS NAP. Egy labda, amelyet az ellenfelek védői sohasem vehettek el a ferencvárosi Albert Flóriántól

Császári pillanatok az újságban

Albert Flórián 60 éves.

A magyar futball Császára nevezetes dátumhoz érkezett: szeptember 15-én, szombaton ünnepli hatvanadik születésnapját. A szurkolók pedig vasárnap délután, az Üllői úton rendezendő születésnapi gála keretében ünnepelhetik egykori kedvencüket. Mint arról beszámoltunk, az ünnepi műsorra a jegyek stílszerűen hatvan forintba kerülnek. A Nemzeti Sport háromrészes sorozatban idézi fel a Császár életútját.

SOMOGYI ZSOLT

A Sporthírlap akkoriban 14 fillérbe került.

Ennyi pénzt kellett fizetnie annak, aki a sport érdekességeiről olvasni akart.

Egy borongós napon – összefoglalva az elmúlt nap, napok eseményeit – például arról számolt be a korabeli lap, hogy a Ferencváros vezetősége mindent megtesz Kiszely büntetésének csökkentéséért, emellett a cikkíró közli az olvasókkal, hogy a Fradi edzésén feltűnő volt „bizonyos Tátrai” igyekezete, szorgalma.

Igen, ezek voltak aznap a Fradi életében a legfontosabb hírek.

Akkor még senki sem tudhatta (és így a lapot sem érheti szemrehányás a hír kimaradása miatt), hogy 1941. szeptember 15-e alapvetően meghatározza a legnépszerűbbnek tartott magyar futballklub sorsát.

Nem messze a magyar–jugoszláv határtól, Hercegszántón ugyanis azon a napon jött a világra Albert Flórián. A fiatalabb drukkerkedvőért hozzátehető, hogy idősebb, de ha arról beszélünk, hogy a Császár jött világra, aligha akad magyar futballkedvelő, aki ne tudná, ki-ről van szó. (És ha már a Nemzeti Sport archívumában fellapozott Sporthírlap aktuális kiadásáról szó esett, hát rögzítjük: az a bizonyos Tátrai Sándor nem egészen tizenhét évvel később, már mint az FTC vezetőedzője küldte pályára a felnőttek között, az NB I-ben a Fradi csodagyerekeit.)

Persze Hercegszántótól az Üllői útig igen hosszú volt az út – az eseményeket visszaporogtató mégis úgy tűnhet, a Császár útja magától értetődően, természetesen alakult.

Amikor a kissrácok a hercegszántói határban futballozni kezdtek, a játékok

figyelő felnőttek már akkor látták: az a kis vékony legény mintha ragasztóval bekent cipőben játszott volna, mert a labda bizony mindig odaragadt, onnan nem pattant el méterekre... „A közeli pályán volt egy istálló, annak a deszkabejárata volt az első kapu, amit megcéloztam életem első gumilabdájával, amit az istállómestertől kaptam. Aztán amikor fociztam a srácokkal, valahogy ösztönösen csináltam a cseleket, a többiek meg dőltek körülöttem össze-vissza. Magam sem értettem, mitől van ez...” – mesélte később Albert arról az időszakról, amikor önmaga számára is világhosszúvá vált: istenadta tehetséggel áldotta meg a sors.

A rakétagyors karrier

És a tehetség, mint tudjuk, nem azt (pontosabban: nemcsak azt) jelenti, hogy valamihez az átlagnál több érzéke van a szerencsés kiválasztottnak, hanem azt, hogy a tehetség meg is találja azt a lehetőséget, az utat, ahol kibontakozhatnak rendkívüli képességei.

S ha mindezt elfogadjuk, az sem tűnik véletlennek, hogy Albert Flórián családja Budapestre költözött, és Flóri 1952-ben, azaz 11 évesen az akkor még Budapesti Kinizsinek nevezett Ferencvárosi Torna Club labdarúgója lett.

Talán érdemes felidézni, miként is.

A Császár bátyja Üllön katonáskodott, és szabadnapján futballozott, így Flóri is ott rúgta a labdát. Itt vette észre bizonyos Fiúles József, hogy Albert rendkívüli érzékkel nyúl a labdához, és már vitte is a fiatalémbert a Fradiba, ahol Száger Mihály lett az első edzője.

Albert egyre ismertebbé vált a IX. kerületben, igaz, a nagyközönség ekkor még nem nagyon ismerte. No igen, a honi futball akkoriban ontotta a jobbnál jobb, ígéretesebbnél ígéretesebb labda-

rúgókat, ám az is csakhamar kiderült, hogy Albert a legjobbak közül is kiemelkedik.

1958. szeptember 18-án már találkozhattak az olvasók Albert nevével a Népsport hasábjain. Akkor ugyanis az MTK Európa Kupa-mérkőzése miatt elmaradt a forduló, és a csapatok edzőmérkőzést játszottak. A zöldek a Kinizsi Konzervgyár ellen léptek pályára, és 13:0-ra győztek. Albert Rákosi Gyula helyett lépett pályára, de gólt nem szerzett, nem úgy Friedmanszky Zoltán (aki bajnoki meccsen 157 meccsen 76 gólt szerzett, később volt az FTC vezetőedzője is), aki hét alkalommal nyitotta ki a Konzerv védelmét.

És eljött a debütálás időpontja: 1958. november harmadikán, déli tizenkettőkor a Népstadionban a Ferencváros a Diósgyőrt fogadta, és 3:1-re győzött. Albert ekkor lépett először pályára bajnoki mérkőzésen zöld-fehér mezben. A Népsport másnap megírta: a 17 éves újonc a magyar futball legnagyobb ígérete – kis szépséghiba, hogy mindez nem a későbbi Császárról, hanem a DVTK játékosáról, Solymosi Ernőről szólt. Még akkor is, ha a híradások szerint a „láthatóan lámpalázás” Albert két góllal igazolta tehetségét. A 74. percben ballal kapásból zúdította a labdát a hálóba, majd a 89. percben igazi „flóris” gólt szerzett: kicselezte az egész védelmet, a kapust is elfektette, majd a kapuba gurított.

És innen rakétagyorsasággal elindult Albert Flórián ragyogó pályafutása.

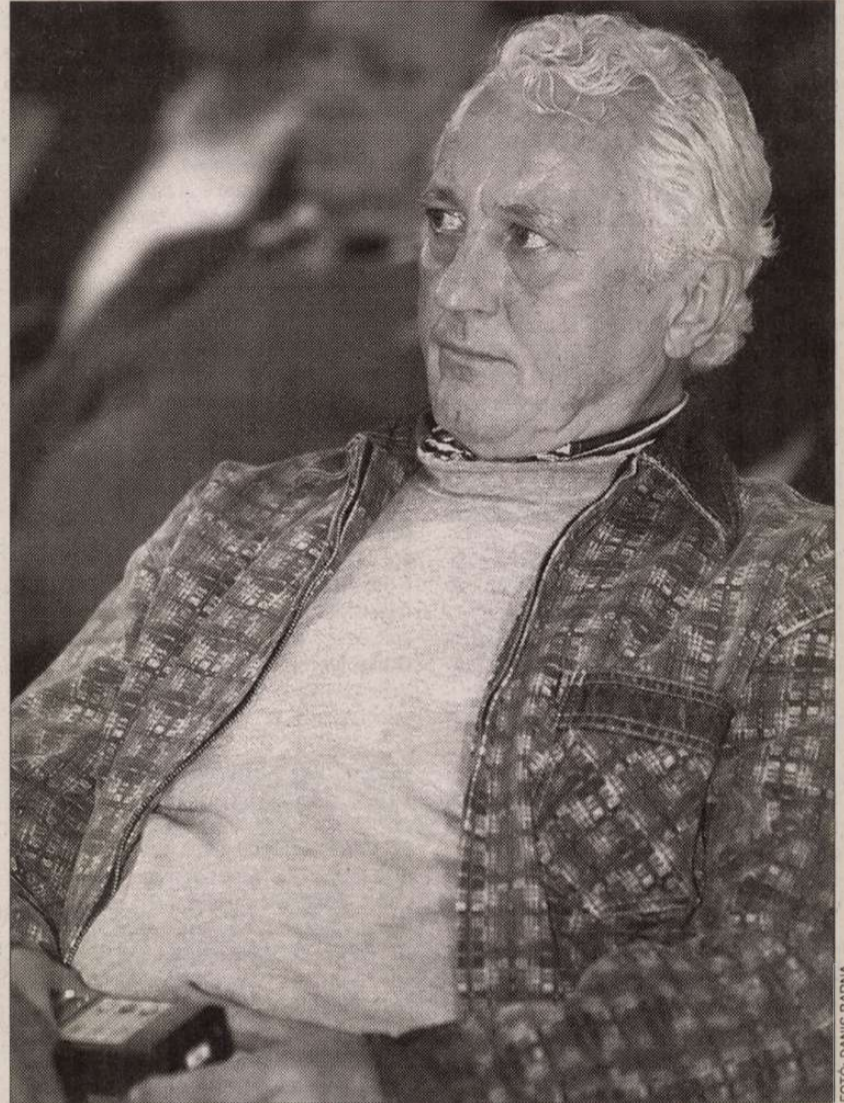
Rövidnadrágos érettségi

A középcsatár egy csapásra a futballszurkolók kedvence lett, kihagyhatatlanná vált a csapatból, olyannyira, hogy alig fél évvel később, 1959 tavaszán már szó volt arról, hogy a támadó bekerülhet a válogatott csapatba.

„Tíz NB I-es meccs után kerültem szóba a válogatottal, de Baróti Lajos akkori szövetségi kapitány azt mondta nekem: ha leteszed az érettségit, bekerülhetsz a csapatba. Rövidnadrágban mentem a szóbelire, egy barátom adott kölcsön egy hosszúnadrágot. Matematikából a Pitagorasz-tételt búzítam, ebből is, másból is átmentem, így nem volt akadályom annak, hogy válogatott lehessek.”

Valóban nem – 1959 júniusában, vagyis tizennyolcadik születésnapja előtt, a svédek ellen, 72 000 néző előtt, a Népstadionban először futott ki a pályára címeres mezben Albert Flórián. „Sándor Károly, Göröcs János és Albert Flórián tűnt ki” – ez volt a másnapi Népsport cikkének címe (és ez nem is csoda, hiszen 3:2-re nyert a magyar csapat, Göröcs duplája mellett „Csikar” volt eredményes), amely az egyéni értékelésben így ír: „Albertet feltettük első válogatott mérkőzésén. A fiatal középcsatár azonban beváltotta a hozzá fűzött reményeket, két gól előkészítésében is benne volt. Ha tovább fejlődik, válogatott csapatunknak nem lesznek középcsatárgondjai, hiszen Albert – 17 éves.”

A másnapi sportújság címlapján már a fiatal csillag mosolyog az olvasókra, az „És mit mond Albert?” című cikkben pedig emígyen fogalmaz a debütálásról: „Jól érzem magam az ifiknél, hiszen magam is az vagyok, még nem vagyok kiforrott. Nagyon szurkoltam az első percekben, de amikor az első két labdát jól lekezeltem, megnyugodtam. Az is nagy segítséget jelentett nekem, hogy a többiek nagyon biztattak engem. Az első féldobban volt egy nagy helyzetem, már biztosan úgy láttam, hogy be tudom gurítani a labdát a kapu jobb sarkába, de az utolsó pillanatban megugrott a labda, és így oda lett a nagy lehetőség.” Persze az első gólról sem kellett sokat várni, Albert a harmadik meccsen már triplázott

Albert Flórián hatvanadik születésnapját vasárnap, az Üllői úton ünnepli a szurkolók

(1959 októberében, Belgrádban a jugoszlávok ellen), aztán betalált a svájci kapuba is.

Következik az ötödik fellépés, és Albert életútját felidézve itt érdemes kicsit időzni. A nagy ellenfél, a német válogatott látogatott Budapestre, és a mieink már 4:1-re vezettek, igaz, Seeler és Brülls a hajrában színpitott: sikerült tehát valamelyest a visszavágás az elvesztett vb-döntőért. Amikor a második féldob második percében Albert három német védőt is megbolondított, majd elegánsan Tilkowski kapujába lőtt, 90 000 néző ünnepelte tombolva a császári korszak kezdetét.

Európa legjobbjá lett

Albert pályája inentől kezdve minden futballbarát előtt ismert: 1960-ban gólkirály, olimpiai bronzérmes, 1961-ben szintén gólkirály, 1962-ben Chilében a világbajnokság társgólkirálya, 1962–63-ban bajnok, 1964-ben Eb-bronzérmes, 1965-ben gólkirály és tagja a VVK-győztes csapatnak, 1966-ban főszeretpet vállal az angliai vb-n Brazília legyőzésében, 1967-ben és 1968-ban bajnok.

A megannyi fényes siker között külön kiemelendő az 1967-es esztendő: a France Football szokásos év végi szavazásán Albert kapta a legtöbb voksot, és így Európa legjobb játékosa lett, maig egyetlen magyarként az Aranylabda tulajdonosa.

„Nem találok szavakat – nyilatkozta Albert 1967. december 28-án a Népsport címlapján. – A tavalyi ötödik hely után álomban sem gondoltam volna, hogy ebben a mezőnyben első leszek, még hozzá 28 pont előnnyel. Pályafutásom legszebb éve ez, az év elején a brazil Flamengo vendége lehettem, csapatkapitányá lettem a bajnok

Ferencvárosnak és a magyar válogatottnak, de ami a legszebb: december 12-én megszületett a kis Flóri.” Érdemes végigbongészni a vert mezőnyt: Bobby Charlton, Franz Beckenbauer, Eusebio, Gerd Müller, George Best, Mazzola, Facchetti, Pirri, Riva, Overath tiszteltet a Császárnak, akinek legendássá vált a mondása, miszerint ez az a labda, amelyet sohasem vettek el tőle a védők. Tegyük hozzá: az „igazi” lasztit sem sűrűn...

A gyönyörű pályafutás és Albert annyiszor megcsodált lába nem sokkal később súlyos törést szenvedett. 1969. június 15-én, Koppenhágában a csatár olyan szerencsétlenül ütöközött Engedahl kapussal, hogy elszakadt a térdszalagja. Albert egy évvel később tért vissza a pályára, két évvel később a válogatottban is újra pályára lépett, de ő is elismeri: játéka már nem volt az igazi. Fájó szívvel búcsúzott: 1974 márciusában a ZTE ellen góllal, majd könnyezve köszönt el a zokogó Fradi-tábortól (351. bajnoki meccsen ez volt a 256. találata), majd májusban, Székesfehérvárott a jugoszlávok ellen még utoljára, hetvenötödik alkalommal is magára húzta a válogatott dresszt.

És utána?

Albert különböző beosztásokban szolgálta szeretett klubját. Volt technikai vezető, ifjúsági edző, utánpótlás-szakágvezető, szakosztályvezető, szakmai elnökhelyettes, Rákosi Gyulával és Szűcs Lajossal irányította az első csapatot, dolgozott Líbiában, jelenleg tiszteletbeli vezetője a klubnak, a közvélemény mégis úgy tartja: igazán látványos, tekintélyes munkát mégsem vállalt.

Ugyanakkor azoknak is igazuk van, akik úgy vélik: tett ő már eleget a Ferencvárosért...

– Folytatjuk –

1974-ben, az utolsó bajnoki mérkőzés után a Császár játékosársai vállán búcsúzott

HÍRDETÉS

A 60. SZÜLETÉS NAP I GÁ LA T Á M O G A T Ó I:

ADIDAS, AVIS autókölcsönző, BACARDI-MARTINI Hungary, Budapest Gyógyfürdői és Hévízei Rt., DELTA BUILD Kft., GERHARD Építőipari Vállalkozás, GYŐRI Likőr Ipar, KALOTHERM Rt., MAGYAR ATV, NEMZETI SPORT, N.R. BAU Kft., NECKERMANN, PANNON Beton, PENTA Kft., RAFINANCE BAU Kft., RECORD Reklám Kft., YBL Tervező

